

Ruhlar Seyrederken

– çiftci baba · 23 Temmuz 2018

RUHLAR SEYREDERKEN...

İçinde yaşadığımız Dünya hep bize hizmet eder.Havasıyla, suyuyla; toprağıyla yemişiyile bizleri mutlu etmek için elinden geleni yapar.biz insanoğlu mutlu olmamak için elimizden gelen her şeyi yaparız.Bu bağlamda oturup uzun uzun düşündüm.Çayımı demleyip içine tomurcuk çayı da attım.Kendi kendime "Bu gün saçmalama günümüz" diyerek yazmaya başladım.Edebi çöplüklerde bizim de adımız bulunsun.

İnsanoğlu kendini doğada özgür zanner.Olayın biraz derinine indiğimiz zaman hiçte öyle değildir.Vücudumuzda belli dürtüler vardır.Açlık dürtüsü, cinsellik dürtüsü, annelik dürtüsü ve yaşama dürtüsü gibi...Bazı bilim adamları bunları kapsamlı bir şekilde ele alıp sınıflandırdı.Aslında bu dürtüler hayatımız boyunca bizleri koyun gibi güder.Bizlerin insanlık adına gündeme getirdiğimiz bazı kavramlar(adalet, eşitlik) masal olmaktan ileri geçmez.İnsan beden ve ruhtan oluşur.Gel gelelim yaşamımız bedene hizmet etmekten öte gitmez.Sahip olduğumuz ruhun öldükten sonra ne olacağını kimse bilmez.Kendi kendimize bazı ritüeller geliştiririz.Helva karmak, mezarı mermer yaptırmak ve toprağına çiçek dikmek gibi.Belkide bu halimize ruhlar çok gülüyordur.Ruh bedenden ayrıldığı zaman gerçek özgürlüğüne kavuşur.Dünyaya ait her şey elinden alınmıştır artık.Açlık, tokluk onun için hiç bir anlam ifade etmez.Erkeklik ve dişilik bittiği için cinsellik Dünya da kalmıştır.Mekan kavramı ortadan kalktığı için " Şurası çok iyi, şurası çok kötü) yer ve mekandan münezzehtir.Zaman kavramını geride bıraktığı için, saat ve takvim gibi bütün olgular onun için hiç bir anlam taşımaz.Yaratanın bizlere bahşetmiş olduğu o tertemiz ruhu yaşamımız boyunca ne kadar koruya bildik.Yaratanın huzuruna hangi renkle çıkacağız.O'nun bizlere vermiş olduğu tertemiz bir ruhla mı, yoksa siyahlara esir ettiğimiz bir ruhla mı? Ruhlar geri dönüp baktıklarında şunları söyleyeceklerinden çok eminim."Mabet ve mezarlıkları süslemek yerine keşke gönlümüzü süsleydik" . Dünyada kendi egolarımızı tatmin etmek uğruna oluşturduğumuz kavramların ne kadar boş olduğunu görmemiz için illaki ölmemiz mi gerekli?

Bir daha çayın içine tomurcuk atmam arkadaş, kafa yapıyor insanda.Zencilerin ruhlarını benim ruhtan daha beyaz gördüm.Muhabbetle efendim..

İnsanlığın iflası ölümün eşliğinde,
Medeniyet meliyor,kan revan beşliğinde
İnsan rızkı çalarken,yetimin kaşığında,
Böcek dalı güllüyor, onlar bizden akıllı

İnsanlık davasına,hayvan oldu müdahil,
Öküz mektepten mezun,kim demiş ona cahil,
Tıpkı sürüye döndük,içinde ben de dahil,
İtler kurdu yallıyor,onlar bizden akıllı. Erdem Gümüş(Kul Figani)